

ការវិភាគ

របស់ព្រះពេជ្រព្រះគុណបណ្ឌិត ហុក-សាវណ្ណ
ក្រោមប្រធានបទ ចម្លើយទៅនឹងសំណួររបស់ពុទ្ធបរិស័ទខ្មែរ
ដែលចង់ដឹងការពិត អំពីអប៊ីយ័ជំនឿផ្សេងៗនៅកម្ពុជាដូចជា
សម្តេចជួន-ណាតដឹងជាតិនៅទូលព្រះរាជាជាដើម ។

website: www.hoksavann.org

ថ្ងៃទី៧ ធ្នូ ២០០៧

មានពុទ្ធបរិស័ទខ្មែរជាច្រើន ដែលចង់ដឹងការពិត អំពីការ
បង្កើតជំនឿផ្សេងៗរបស់ខ្មែរខ្លះនៅប្រទេសកម្ពុជា ដូចជាស-
ម្តេចជួន-ណាតដឹងជាតិជាដើម តើត្រឹមត្រូវតាមការពិតរបស់
ព្រះពុទ្ធសាសនាឬទេ ?

ដោយចង់រក្សាតម្លៃរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា យើងសូមឆ្លើ-
យទៅនឹងសំណួរខាងលើនេះ ដោយយោលទៅតាមព្រះពុទ្ធវិ-
កា និងដោយចិត្តបរិសុទ្ធ គ្មានបំណងបំផ្លាញផលប្រយោជន៍
របស់ជនណាឡើយ ។

ជំនឿត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា គឺជំនឿលើកម្មផល ។ ជំនឿប្រាសចាកការពិត
នាំឲ្យមានវិបត្តិឧបាសក-ឧបាសិកា ដូចជារិបត្តិទីបីនៃវិបត្តិទាំងប្រាំគឺ កោតុហល មង្គលិ
កោ ហោតិ ប្រែថា ឧបាសកប្រកបដោយមង្គលភ្នាក់ផ្អែល ។ គឺមានជំនឿទៅលើហេតុ
ការណ៍ណាមួយ ដែលប្រាសចាកដោយការពិត ដោយគេប្រឌិតឡើង ដើម្បីគោលដៅអ្វី
មួយ មានដើម្បីសក្ការៈ និងដើម្បីគោលដៅនយោបាយ ដោយមធ្យោបាយដែលយក
មកប្រើស្របទៅតាមជំនឿរបស់ខ្មែរ ។

ក្នុងកាលាមសូត្រ ព្រះពុទ្ធសំដែងកុំឲ្យជឿតាមអាការៈ១០យ៉ាង មានមិនឲ្យប្រកាន់
ជឿដោយពួតាមគ្នា ដោយការនឹកស្មាន ដោយការសន្និដ្ឋាន គឺដោយការចូលចិត្តតាមអាការៈ
ខាងក្រៅជាដើមឡើយ ។ ប៉ុន្តែមុននឹងជឿយ៉ាងណា ត្រូវពិនិត្យពិចារណា និងធ្វើ
ការពិសោធន៍ឲ្យបានល្អិតល្អន់ជាមុនសិន ។ យ៉ាងណាមិញ ពុទ្ធសាសនិកជនខ្មែរបើពួក

យោសនារឿងអ្វីមួយ កុំអាចជឿមុនពិចារណាការពិត បើមិនទាន់ច្បាស់ខ្លួនឯងទេ គួររកជំនួយ ដោយសាកសួរអ្នកចេះដឹងព្រះពុទ្ធសាសនាច្បាស់លាស់ ព្រោះជំនឿខុស អនុវត្តខុស នាំឲ្យខូចប្រយោជន៍ មាននាំឲ្យខាតបង់ទ្រព្យសម្បត្តិជាដើម ។ ពេលនេះ យើងលើកយកតែអប៊ីយ៍ជំនឿខ្លះនាំឲ្យខូចប្រយោជន៍សាធារណជន និងនាំឲ្យខូចតម្លៃ របស់ព្រះពុទ្ធសាសនាមករៀបរាប់ដូចតទៅនេះ ៖

មុននឹងលើកយកបញ្ហាសម្តេចជួន-ណាតដឹងជាតិនៅទូលព្រះរាជា យើងសូមលើក យករឿងរ៉ាវជាអប៊ីយ៍ជំនឿខ្លះដែលបានកើតឡើង ហើយឥឡូវនេះបានបាត់បង់ទៅវិញ ហើយ ។

គ្រួសារខ្មែរមួយនៅប្រទេសកម្ពុជា បានយោសនាអំពីកូនគោរបស់ខ្លួនដែលទើបនឹង កើតថាជាព្រះគោ ដោយគោនោះកើតមកគ្មានដុះរោម ។ អ្នកស្រុកខ្លះជឿបាននាំគ្នាទៅ ថ្វាយបង្គំសុំសេចក្តីសុខ មានអ្នកខ្លះត្រង់យកទឹកនោមកូនគោនោះទៅធ្វើជាថ្នាំ ។ អ្នក ម្ចាស់គោក៏បានលាភសក្ការៈខ្លះ ។ សេចក្តីពិត កូនគោដែលគ្មានរោមនោះ ជាគោមានកា- យសម្បទាពុំគ្រប់គ្រាន់ ចាត់ជាគោអភ័ព្វ ជាគោពិការ ដែលយូរៗមានមួយជាការធម្មតា ពុំមែនចម្លែកអ្វីឡើយ ពុំគួរជឿថាជាអ្នកមានបុណ្យឡើយ ។

មួយទៀត ព្រះគោព្រះកែវ គឺជារឿងមួយដែលគេតែងក្នុងសម័យលង្វែក ពេលដែល ស្ងៀមចូលមកល្ងាញនានាប្រទេសកម្ពុជា ។ ព្រះគោជាតំណាងគម្ពីរក្បួនច្បាប់របស់ខ្មែរ ដែលស្ងៀមប្រមូលយកទៅ ។ ឯព្រះកែវ ជាតំណាងអ្នកប្រាជ្ញខ្មែរ ដែលស្ងៀមនាំយក ទៅ ។ ព្រោះស្ងៀមចង់បានគម្ពីរក្បួនច្បាប់និងអ្នកប្រាជ្ញខ្មែរ ដើម្បីយកទៅជួយអភិវឌ្ឍន៍ ប្រទេសតេឡូលូតលាស់ចំរើន ។ មិនយូរប៉ុន្មានជំនឿនេះបានសាបរលាបទៅវិញ ប៉ុន្តែ អ្នកស្រុកខ្លះបានខាតបង់ទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយផ្តល់ឲ្យអ្នកម្ចាស់កូនគោដោយសារជំនឿ ខុស ។

រឿងលោកតាល្ងង់អាយុវែង ជារឿងមួយដែលលោកតាចាស់ម្នាក់នៅប្រទេសកម្ពុ- ជា បានតាំងខ្លួនឯងថា តាល្ងង់អាយុវែង ហើយបើអ្នកណាជឿគាត់ អ្នកនោះនឹងបានសេ ចក្តីសុខ ។ គាត់និយាយថា គាត់តែងតែទាក់ទងជាមួយព្រះឥន្ទ បើគាត់ចង់ដឹងអ្វីមួយ តែងតែសួរព្រះឥន្ទ ។ មានអ្នកជឿខ្លះនាំគ្នាទៅសុំសេចក្តីសុខពីគាត់ ដោយយកវត្ថុផ្សេងៗ និងប្រាក់ខ្លះទៅជូនគាត់ ឲ្យគាត់សូត្រធម៌ជូនពរ ។ លាភសក្ការៈក៏កើតឡើងដល់គាត់យ៉ាង ច្រើន រហូតគាត់ធ្វើបានប្រាសាទនិងផ្ទះជាច្រើនខ្នង ។ ក្រោយមកបានត្រូវសាបទៅវិញ ប៉ុន្តែធ្វើឲ្យអ្នកជឿ ជាពិសេសអ្នកជឿច្រើននៅបរទេស ត្រូវចំណាយប្រាក់ជាច្រើន ។ សូ មពិនិត្យមើលអ្នកជឿ គាត់បានប្រាប់ថាគាត់ជាមនុស្សល្ងង់ ហេតុអ្វីបានជឿមនុស្សល្ង ង់ តើមនុស្សល្ងង់អាចជួយអ្វីបាន ? ព្រះពុទ្ធសំដែងថា សេចក្តីសុខទុក្ខចំរើននិរាសត្រូវ ស្ថិតនៅលើអំពើរបស់ខ្លួន បើចង់បានសេចក្តីសុខត្រូវសាងល្អ ពុំអាចសុំសេចក្តីសុខពី

អ្នកដទៃ ដូចពិភពលោកបានឡើយ ។

មានបុរសម្នាក់តាំងខ្លួនជាតាបស នៅម្តុំច្បារអំពៅបាននិយាយថា បើគេយកវត្ថុផ្សេងៗទៅកប់ក្នុងដីបានចំនួនពីរម៉ឺន គឺក្លាយជាមាស ។ មានខ្មែរខ្លះ ជាពិសេសខ្មែរនៅបរទេស ដោយឃើញការយោសនាតាមរយៈវិទ្យាសាស្ត្រ ដោយចង់បានមាស ក៏យកវត្ថុផ្សេងៗតាមការតម្រូវរបស់គាត់ ទៅកប់ក្នុងដី ។ លុះគ្រប់រយៗតាមការកំណត់ ក៏ទៅគាស់មើលមិនឃើញមាស ឃើញតែវត្ថុនោះក្លាយជាចំណីដី សូម្បីសារមន្តីរដែលបុរសនោះបានឲ្យគេកសាងពីដី ក៏ត្រូវរលាយបាក់ស្រុតហើយរលំ ។ ទំរាំតែដឹងថាខ្លួនជឿខុស បានត្រូវចំណាយអស់ប្រាក់ជាច្រើន ទើបផុតបុរសតាំងខ្លួនជាតាបសនោះ ប្រមូលបានប្រាក់ជាច្រើន ហើយរត់គេចខ្លួនបាត់ទៅ ។ នេះជារឿងខុស ដោយមិនបានពិចារណាថា តើវត្ថុផ្សេងៗដូចជាល្អិត, គ្រឿងធ្វើពីឈើជាដើម កប់ទៅអាចក្លាយជាមាសបានឬទេ ?

មានបុរសម្នាក់នៅកម្ពុជា តាំងខ្លួនថាព្រះពុទ្ធមកចូលរូប ។ ក្នុងភទ្ធកប្បមានព្រះពុទ្ធត្រាស់៥ព្រះអង្គ គឺព្រះពុទ្ធព្រះនាមព្រះកក្កសន្លោ, ព្រះកោនាគមនោ, ព្រះកស្សបោ, ព្រះសមណៈគោត្តម និងព្រះសិរាមរមេត្រីយ៍ ដែលនឹងបានត្រាស់ក្នុងពេលខាងមុខ ។ នៅពេលបុរសនោះចូលរូប ព្រះពុទ្ធព្រះនាមព្រះកក្កសន្លោបាននិយាយទៅកាន់ព្រះពុទ្ធត្រាស់ក្រោយមកទៀតថា លោកប្អូនដូចលោកប្អូនព្រះពុទ្ធកោនាគមនោជាដើម ។ ពុំអាចជាការពិតដូច្នោះឡើយ ព្រោះព្រះពុទ្ធបានរលតខ្លួនបរិនិព្វានហើយ មិនត្រូវប្រមកភពថ្មីទៀតឡើយ គឺពុំមានព្រះនិព្វានាមកសណ្ឌិត ឬមកចូលរូប ដូចជាបិសាចដូច្នោះឡើយ ។

អំពីសម្តេចជួន-ណាតដឹងជាតិនៅទូលព្រះរាជា ។ តទៅនេះជាការរៀបរាប់ជាពិសេសអំពីបញ្ហាសម្តេចជួន-ណាតដឹងជាតិនៅទូលព្រះរាជា ដោយយោលទៅតាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធ និងយោលទៅតាមការស្រាវជ្រាវសាកសួរយកព័ត៌មាន រៀបរាប់ដោយសុទ្ធចិត្ត ដើម្បីរក្សាការពារតម្លៃរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា សំរាប់ពុទ្ធបរិស័ទខ្មែរយកទៅពិចារណា បើមានការខុសអ្វី សូមអត់ទោស ។

បុរសម្នាក់ឈ្មោះ ឆាន-វុទ្ធិ អាយុ៣១ឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ២០០៧នេះ បានកសាងវត្តទូលព្រះរាជា ឃុំពោបាន ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល ប្រទេសកម្ពុជា ។ លោក ឆាន-វុទ្ធិ មិនបានបួសទេ នៅជាគ្រហស្ថ ស្លៀកសពោកស ហើយទុកសក់ដូចគ្រហស្ថធម្មតា ។ សព្វថ្ងៃនៅក្នុងវត្ត មានព្រះសង្ឃជាង២០អង្គ ដែលបំបួសដោយលោកឆាន-វុទ្ធិ ។ ដោយឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរ ដែលគេចង់ដឹងអំពីភាពខុសប្រក្រតី ដែលគ្រហស្ថបំបួសព្រះសង្ឃ លោកឆាន-វុទ្ធិឆ្លើយថា គាត់ជាអ្នកមានបុណ្យ គាត់បានសំរេចចម្លោះខ្លួន គ្មានព្រះសង្ឃណាអាចធ្វើឧបដ្ឋាយិកាគាត់បានទេ គាត់អាចបំបួសព្រះសង្ឃបាន ។ នេះជាសំនើរបស់អ្នកដែលគាំទ្រគាត់និយាយប្រាប់ ។ សូមពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយពិចារណាមើល តើមានអ្នកជំនាញការខាងព្រះពុទ្ធសាសនា ឬគណៈកម្មការឯកទេសខាងព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យ

តម្លៃថា គាត់ជាអ្នកមានបុណ្យ បានសម្រេចធម៌ជាន់ខ្ពស់ពិតមែន ក្រៅពីការឲ្យតម្លៃតែ ខ្លួនគាត់ ។ មួយទៀតគ្រហស្ថជាប៊ិនភោទ ពុំអាចបំបួសព្រះសង្ឃជាខត្តមភោទបានឡើយ គឺផ្ទុយនឹងពុទ្ធបុព្វញ្ញតិ ។ គ្រឿងអលង្ការមានពេជ្រខ្លះ ថាជាដែកមុនីជាតិ ដូចជាចិញ្ចៀន បន្តោងក កងដៃ និងគ្រឿងអលង្ការផ្សេងៗទៀតជាច្រើន បានយកមកលក់ពោលពេញ នៅបរទេស ។ អ្នកដែលយកមកលក់នេះអះអាងថា បានមកពីទួលព្រះរាជា ។ គ្រឿង អលង្ការទាំងនោះមានតម្លៃរាប់រយដុល្លារ ។ អ្នកលក់បានយោរសនាថា កែវមុនីជាតិ នេះសក្តិសិទ្ធិណាស់ អ្នកណាជានឹងបានសុខចម្រើន ព្រោះគ្រឿងទាំងនោះពុំមែនកើតឡើងដោយធម្មតាទេ គឺកើតឡើងដោយព្រះអង្គម្ចាស់ ធាន-វុទ្ធិ យកមកពីភ្នំ ។ សូមពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយពិចារណា តើគ្រឿងអលង្ការទាំងនោះពិតជាបានមកពីភ្នំ ឬពួកទេវតាប្រឡងឲ្យគាត់ តើគួរជឿបានឬទេ ? តើភ្នំណាដែលមានគ្រឿងអលង្ការទាំងនោះ ហេតុ ដូចម្តេចបានជាអ្នកដទៃទៀតមិនឃើញ ? អ្នកជំនាញការខាងគ្រឿងអលង្ការអាចពិនិត្យ មើល នឹងដឹងការពិតថា ជាគ្រឿងអលង្ការពិតមកពីភ្នំ ឬជាគ្រឿងអលង្ការគេក្រឡែកឡើយ នៅភ្នំពេញ ឬនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ? ពាក្យយោសនាថា ពាក់ទៅបានសុខចម្រើន ជា ពាក្យមិនស្របតាមន័យរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនាឡើយ ព្រោះព្រះពុទ្ធពុំដែលសម្តែងថា វត្ថុ ផ្សេងៗមានគ្រឿងអលង្ការនេះជាដើម ថាឲ្យសុខដល់មនុស្ស ក្រៅពីអំពើល្អរបស់ខ្លួន ឡើយ ។ នេះជាការយោសនានាំឲ្យពុទ្ធបរិស័ទខ្មែរភ័ន្តច្រឡំ ។ ចំពោះបញ្ហាថា ប្រាក់ដែល បានមកពីការលក់ដូរ គឺយកទៅកសាងកុដិ ព្រះវិហារ និងព្រះពុទ្ធរូបយ៉ាងធំៗ ដើម្បីឲ្យ ព្រះពុទ្ធសាសនាលូតលាស់ចម្រើនទេតើ ។ គេឃើញមានការកសាងដូច្នោះមែន ប៉ុន្តែចំនួន ប្រាក់ផ្សេងពីនេះ ដែលមិនបានយកទៅកសាង គ្មានគណៈកម្មការណាពិនិត្យឲ្យដឹងការ ពិតឡើយ ។

គេឃើញរូបលោក ធាន-វុទ្ធិ ផ្តិតភ្ជាប់ជាមួយព្រះនាមលក្ខណ៍សម្តេចជួន-ណាត ដែលគេយកមកផ្សាយនៅបរទេស ។ ត្រង់ថាគាត់ពីដើមជាសម្តេចជួន-ណាត ឬពុំមែន ការពិតទេនោះ គ្មានអ្នកជំនាញការខាងព្រះពុទ្ធសាសនាណាថាទេ ក្រៅពីខ្លួនគាត់ថាខ្លួន គាត់ ។ ឥឡូវនេះគេឃើញរូបមួយប្លែកទៀត គឺរូបលោក ធាន-វុទ្ធិ ដាក់ចំកណ្តាលព្រះ ពុទ្ធរូបទាំង៤ព្រះអង្គ ដែលជាសញ្ញាបញ្ជាក់ថា ខ្លួនគាត់ជាព្រះសិរាវរមេត្រីយ៍ ។ សូម បញ្ជាក់ថា ក្នុងភទ្ទកប្បវេណីព្រះពុទ្ធត្រាស់៤ព្រះអង្គ ឥឡូវនេះបានត្រាស់៤ព្រះអង្គហើយ នៅសល់មួយព្រះអង្គទៀតនឹងត្រាស់នៅពេលខាងមុខ គឺព្រះសិរាវរមេត្រីយ៍ ដែលគេ ដាក់រូបលោក ធាន-វុទ្ធិ នៅចំកណ្តាលនេះឯង ។ បើតាមរូបភាពដែលគេយកមកផ្សាយ នៅបរទេសនេះបញ្ជាក់ថា រាជទីមួយ គឺលោកធាន-វុទ្ធិជាសម្តេចជួន-ណាត ឥឡូវរាជ នេះជិតសាបហើយ ក៏បង្កើតរាជទីមួយទៀត គឺលោកជាព្រះសិរាវរមេត្រីយ៍ ។

បើយោងតាមព្រះពុទ្ធសាសនាផ្នែកសមាធាន៨យ៉ាង ដែលអាចទៅជាព្រះពោធិ-

សត្វបាន គឺក្នុងអត្តភាពបច្ចុប្បន្នអាចសំរេចជាព្រះអរហន្ត, បានជួបនឹងព្រះពុទ្ធអង្គណាមួយ, បានបួសក្នុងសាសនាព្រះពុទ្ធជាដើម ដូចជាព្រះសុមេធាតបសមានទំនាយពីព្រះពុទ្ធចាតាបសនេះនៅអនាគតនឹងបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមព្រះសមណៈគោត្តម ។ ដូច្នេះលក្ខខណ្ឌនេះ ពុំមានក្នុងលោក ធាន-វុទ្ធិ នៅទូលព្រះរាជាឡើយ ។ ប៉ុន្តែមានលោកតាម្នាក់ដែលគាំទ្រទូលព្រះរាជាបានពោលថា លោកធាន-វុទ្ធិ ពុំទាន់តាំងខ្លួនជាព្រះសិរិអារម្មមេត្រីយ៍នៅឡើយទេ បើមានរូបភាពបែបនេះពុំមែនចេញពីគាត់ឡើយ ។

អំពីការយោសនាបុណ្យកម្រិតនៅបរទេសយកទៅទូលព្រះរាជា បើតាមអ្នកផ្សេងៗ រកអ្នកដើមបុណ្យកម្រិត២០០៧នេះនិយាយថា គេរកបាន៥ពាន់ត្រៃទៅ១ម៉ឺនត្រៃ២០០ ដុល្លារ ។ អ្នកយោសនាបាននិយាយថា បើបងប្អូនណាបានទទួលធ្វើបុណ្យកម្រិត នឹងបានបុណ្យទាន់ហាន់ ហើយនិងបានជួបព្រះសិរិអារម្មមេត្រីយ៍ ព្រោះលោកធាន-វុទ្ធិ ជាតួអង្គព្រះសិរិអារម្មមេត្រីយ៍ ។ យើងពុំប្រឆាំងនឹងការធ្វើបុណ្យកម្រិតទេ ប៉ុន្តែយើងមិនយល់ស្របចំពោះការយោសនារបៀបនេះ ព្រោះជារឿងពុំពិត នាំឲ្យពុទ្ធបរិស័ទខ្មែរភ័ន្តច្រឡំខូចតម្លៃព្រះពុទ្ធសាសនា បើនិយាយបែបនេះមែន ។

បញ្ហាមួយអំពីការក្រាលគ្រងបុណ្យកម្រិតនេះ បើគាត់ក្រាលគ្រងកម្រិតដោយខ្លួនឯងក្តី ប្រគេនព្រះសង្ឃក្រាលកម្រិតក្តី មិនឡើងជាកម្រិតឡើយ ព្រោះខុសពីវិន័យបញ្ញត្តិរបស់ព្រះពុទ្ធ ។ តាមព្រះវិន័យ មិនថាគ្របស្តុកទេដែលមិនអាចក្រាលគ្រងកម្រិត សូម្បីសាមណេរក៏មិនអាចក្រាលគ្រងកម្រិតបានឡើយ ។ មួយទៀត បើការបំបួសនោះមិនឡើងជាកិច្ច ព្រះសង្ឃទាំងនោះក៏មិនអាចក្រាលឲ្យឡើងជាកម្រិតបានឡើយ ។

បញ្ហាមួយទៀត គេមើលរំលងដែលថតមកពីទូលព្រះរាជា លោកធាន-វុទ្ធិបានពោលថា ពលរដ្ឋខ្មែរមិនបាច់ព្រួយបារម្ភទេ បន្តិចទៀតអ្នកមានបុណ្យនឹងចេញមក ហើយរបស់ដែលបានបាត់បង់ទៅមានទឹកដីជាដើម នឹងបានមកខ្មែរវិញ ។ បើពាក្យដែលគេប្រាប់នេះ គាត់ពោលពិតមែន នោះគួរឲ្យស្តាយ ព្រោះផ្ទុយពីពាក្យរបស់ព្រះពុទ្ធ គឺព្រះពុទ្ធសំដែងថា សេចក្តីសំរេចគ្រប់យ៉ាងកើតមកពីសេចក្តីព្យាយាម មិនខ្ជិលប្រអូសដេកចាំសំណាង ។ មិនថាតែដីដែលបាត់បង់ទៅ ដែលមិនត្រូវបានមកខ្មែរវិញ សូម្បីតែទឹកដីក្នុងព្រំដែនបច្ចុប្បន្ននេះ ប្រទេសទាំងពីរកំពុងតែរកិលចូលមកដីខ្មែរជាបន្តមកទៀត ។

ចំពោះបញ្ហាទូលព្រះរាជានេះ ក្រសួងធម្មការនិងក្រសួងសង្ឃរាជគ្មានប្រតិកម្មអ្វីទាំងអស់ ។ យើងយល់ថា មានអ្នកជំរាស់ខ្ពស់នៅពីក្រោយ បើទោះបីគេដឹងថាមានការខុសឆ្គងខ្លះតាមផ្លូវព្រះពុទ្ធសាសនា ក៏គេត្រូវតែបិទភ្នែក ព្រោះវាមានប្រយោជន៍បែបណាមួយ ។ ចំពោះយើងវិញ យើងចង់ឲ្យព្រះពុទ្ធសាសនាលូតលាស់ចំរើនក្នុងភាពបរិសុទ្ធ ។ មួយទៀត យើងមិនយល់ស្របធ្វើសំណាងតាមព្រះឥន្ទ្រប្រាប់ ឬតាមគំនិតខ្លួន ផ្ទុយពីពុទ្ធប្រវត្តិនិងស្ថាបត្យកម្មខ្មែរ ដែលធ្វើឲ្យបច្ច័យដែលគេប្តូរទៅជាគ្មានន័យ ។^{១២៣}